

Győri Ítéltábla

Pf.III.20.036/2021/6/I.

A Győri Ítéltábla a dr. Kőhegyi György pártfogó ügyvéd (cím8.) által képviselt Felperes1 I.r. és Felperes2 IIr. felperesnek (mindketten: cím2) a Dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda (cím7.) által képviselt Alperes1 (cím1.) alperes ellen birtokháborítás megszüntetése és kártérítés megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2021. január 25. napján kelt P.20.167/2019/96. számú ítéletével szemben a felperesek részéről 99. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán –tárgyaláson – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett 368.000 (háromszázhatvannyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelesek a felperesek 15 napon belül egyetemlegesen megfizetni az alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A felperesek képviseletében eljáró pártfogó ügyvéd díja teljes egészében a felperesek terhére esik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az irányadó tényállás szerint a felperesek 2011. évben költöztek a tulajdonukban álló cím2 szám alatti családi házas ingatlanba. Az épület 1975-ben átlagos kivitelezésben, téglából készült.

[2] Az alperes önkormányzat 2017. június 10-én a balesetek megelőzése céljából az ingatlan előtt húzódó közútra sebességlassító küszöböt, ún. fekvőrendőrt helyezett el. A fekvőrendőrrel érintett út a felperesek házatól 46,3 méterre fekszik, attól járda, virágágyás, aszfaltozott út, árok, füves terület, és újabb árok is elválasztja.

[3] A felperesek családi házán több helyen az épület állékonyságát nem veszélyeztető repedés található, amelyek pontos keletkezési időpontja nem ismert, de jelentős részük 2018-2019-re már kialakult. Időszerű karbantartási munkával azok javíthatók.

A felperesek szomszédságában elhelyezkedő épületeken repedés nyomai nem láthatók.

[4] A perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény szerint nem állapítható meg, hogy a felperesek ingatlanán jelentkező repedéseket a fekvőrendőrön áthaladó gépjárművek által keltett többletrezgések okozzák.

[5] A Győri Járási Hivatal 2017. november 14-20. között zajszintmérést végzett a felperesek utcafronti homlokzata előtt 2 méterrel, és a zajszint nem érte el a zajterhelési határértéket.

[6] Helység1 város jegyzője 2017. december 12-én kelt határozatával (1.287-5/2017.) a felperesek birtokháborítás megszüntetése iránti kérelmét elutasította arra hivatkozva, hogy nem állapítható meg, hogy a gépjárművek okozta hanghatás olyan mértékű, amelynek eltűrésére a felperesek már nem kötelesek, illetve a fekvőrendőr telepítés és az épületkárok között ok-okozati összefüggés kétséget kizáróan nem állapítható meg.

[7] A felperesek a módosított kereseti kérelmükben az alperes kötelezését kérték a fekvőrendőr elhelyezése miatt a birtokháborítás megszüntetésére, és a további birtokháborítástól való eltiltásra, és 4.000.000,-Ft kártérítés megfizetésére.

Arra hivatkoztak, hogy a fekvőrendőr elhelyezése miatt a gépjárműforgalom által okozott erősebb rezgések az épületben kárt okoznak, amelynek 4.000.000,-Ft összegű kijavítási költségét kártérítésként érvényesítették.

[8] A felperesek előadták, hogy 2017. júniusa előtt repedést nem tapasztaltak, jelenleg pedig már a falak, a mennyezet és a járólapok is repednek. A repedések jellegéből arra lehet következtetni, hogy azok nem süllyedésből és nem vizesedésből származnak.

[9] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a fekvőrendőrt az útkezelői feladatai ellátása körében, közlekedésbiztonsági okokból helyezte el. Erről külön jogorvoslattal támadható határozat nem született.

Vitatta a felperesek kára és a fekvőrendőr kihelyezése közötti ok-okozati összefüggést.

[10] A Győri Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperesek kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte az I-II.r. felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 300.000,-Ft + 81.000,-Ft áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Akként rendelkezett, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének díját a magyar állam viseli, míg ezt meghaladóan a peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket.

[11] A jogvita érdemi elbírálását megelőzően a Soproni Járásbíróság P.21.514/2017/16. számú, áttételt elrendelő végzésével összhangban az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a per elbírálása a törvényszék hatáskörébe tartozik. Az alperes a közúti forgalom szervezése körében közhatalmi feladatot látott el, ezért a felperesek kártérítési igénye, valamint a kereset birtokvédelmi részének elbírálása is a Pp. 23. § (1) bekezdés b) pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartozik.

[12] A 2013. évi CLXXVII. törvény 41. §, valamint 54. §-a alapján az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a felperesek által megjelölt, birtokvédelemre alapot adó, zavaró, károkozó magatartás a Ptk. hatályba lépését követően történt, ezért a törvényszék a jogvitát a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:23.§, 5:7.§ (1) bekezdés, 5:8.§ (1) (3) bekezdései és a 6:548.§-a alapján bírálta el.

Ezen rendelkezések értelmében a törvényszék kiemelte, hogy a perben a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes a közhatalom gyakorlása során szükségtelen zavarást megvalósít-e, az általa elhelyezett fekvőrendőrön áthaladó forgalom keltette rezgések okozzák-e a felperesek épületének repedéseit, károsodását. Az alperes a közúti forgalomból eredő rezgések miatti károkért nem, csak a fekvőrendőr elhelyezése miatt megnövekedett többletrezgések miatti épületkárokért lehet felelős.

[13] Az elsőfokú bíróság a fenti kérdés tisztázására szakvéleményt szerzett be, majd a szakértőt személyesen is meghallgatta. Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy nem bizonyítható, hogy a fekvőrendőr okozta rezgések okozták az épület repedéseit. A fekvőrendőr és az anélküli állapot ténylegesen nem tér el egymástól. A törvényszék a szakvélemény alapján azt is megállapította, hogy hanghatás nem tud a perbelihez hasonló repedéseket eredményezni.

[14] Utalt arra, hogy a felperesek a szakvéleményt – az általuk felkért szakértő2 környezeti zaj- és rezgésvédelmi szakértő peren kívül tett megállapításait idézve – nem fogadták el: vitatták a szakértő kompetenciáját, a mérőműszer hitelességét, a szakértői szemle kivitelezésének módját, alaposságát és a szakértői megállapítások szakmai helytállóságát is.

[15] A törvényszék szakértő2 tanúkénti meghallgatásának hiányában az általa tett kifogásokat a fél nyilatkozataként értékelte. Kifejtette azonban, hogy a felperesi kifogásokat a szakértő megválaszolta, ezáltal a szakvéleménnyel kapcsolatos aggályokat eloszlatva, így az az ítéleti döntés alapjául szolgálhatott. A törvényszék kifejtette, hogy az is szakkérdésnek minősül, hogy az adott területen szakértőként bejegyzett személy rendelkezik-e olyan szaktudással, hogy az adott kérdésben szakvéleményt készítsen.

[16] Megállapította, hogy a jelen perben eljáró szakértőtől a tartószerkezeti statikai jogosultsága, és hídszerkezetekre kiterjesztett tervezői jogosultsága alapján a rezgések építményekre gyakorolt hatásának vizsgálatához szükséges kompetenciával rendelkezik.

Az épületkárokat okozó rezgések vizsgálatát pedig tartószerkezeti szakértők végzik.

[17] A törvényszék szakkérdésnek minősítette azt is, hogy az adott szakkérdés megválaszolásához milyen eszközök szükségesek, illetve alkalmasak. A szakértő által alkalmazott Tektronix TDS 2022 jelölésű eszköz a vizsgálatra alkalmas volt. A szakértő nem ún. akkreditált mérést, hanem fizikai mérést hajtott végre, amely az épületet érő függőleges rezgések vizsgálatához megfelelt. Az érzékelő eszköz valóban nem hitelesített készülék volt, azonban hitelesítésnek számít az is, ha a készüléket kalibrálják. A perbeli készülék a referenciamérés alapján a szakértői vizsgálatra alkalmas volt.

[18] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az is szakkérdésnek tekinthető, hogy milyen körülményeket kell figyelembe venni a szakértői szemle elvégzésekor, és milyen módon lehet leginkább modellezni azt az élethelyzetet, amelyben a rezgések hatást gyakorolnak a felperesek épületére. A szakértő 40 tonna tömegű, 40 km/h sebességgel áthaladó járművekkel modellezte ezt. A vizsgálat során a legnagyobb rezgéseket keltő gépjárműnél sem volt olyan erős rezgés mérhető, amely a forgalom és a repedések közti okozati összefüggést alátámasztotta volna.

[19] A fentiek alapján nem állapítható meg, hogy az alperes intézkedése az épület megrepedezésében megnyilvánuló, szükségtelen zavarást valósított meg, ebből következően a felperesek sem birtokvédelmi, sem kártérítési igényük jogalapját nem tudták bizonyítani.

[20] Kitért arra a bíróság, hogy a zajmérési jegyzőkönyv beszerzésére irányuló, illetve új szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítvány szükségtelen volt.

[21] A felperesek a fellebbezésükben az ítélet megváltoztatását kérték akként, hogy a bíróság a kereseti kérelemnek helyt adva közbenső ítélettel kötelezze az alperest a birtokháborítás megszüntetésére, és az ezzel összefüggő kár megtérítésére. Perköltségre igényt tartottak.

[22] Sérelmezték, hogy az általuk már az elsőfokú eljárásban is részletesen kifejtett – és szakértő2 szakértő észrevételeivel alátámasztott – kifogások ellenére is a törvényszék aggálytalannak ítélte a beszerzett szakvéleményt és ítéleti döntését arra alapította.

[23] Ismételten hivatkoztak arra, hogy a mérés körülményei nem voltak életszerűek, a műszer alkalmatlan volt, annak kötelező hitelesítése elmaradt, hivatkoztak a szakértői kompetencia hiányára, továbbá arra, hogy a szakértő függetlensége is megkérdőjelezhető, továbbá a szakértői díjat eltúlzott mértékben terjesztette elő. A szakvélemény nem felel meg a 284/2007. (X.29.) Kormányrendelet 6. szám mellékletének és az MSZ 13.018 „Rezgések épületekre gyakorolt hatása” című szabványban foglaltaknak.

[24] Hivatkoztak a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal 2017. október 11-én kelt állásfoglalására, miszerint „az ügyi műszaki előírás a sebességcsökkentő küszöb kialakítását közutakon nem javasolja, kedvezőtlen hatásai miatt”, továbbá az ideiglenesen alkalmazható sebességcsökkentő küszöb kihelyezése állandó jelleggel szabálytalan.

[25] A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság tehát a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, kizárólag az aggályos szakvélemény alapján, a többi bizonyíték mellőzésével állapította meg a tényállást, és abból téves jogi következtetésre jutott.

[26] A felperesek indítványozták az újabb szakértő kirendelését, és a perben kirendelt szakértő véleménye és az általuk hivatkozott magánszakértői álláspont ütköztetését, valamint az ellentmondások tisztázását.

Indítványozták az elsőfokú bíróság ítéletének anyagi jogi felülbírálatát a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján a bizonyítás eredményének okszerűtlensége, valamint a levont jogi következtetések tekintetében.

[27] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A közbenső ítélet meghozatala és új szakértő kirendelése iránti kérelmeket elutasítani kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperesek érveit kidolgozó szakember (szakértő²) nem tudott olyan mérést végezni, ami az állításait alátámasztaná, a tanúkénti meghallgatást, valamint szakmai álláspontjának a peres eljárásban való közvetlen előadását sem vállalta.

A keresetlevél 2017. december 27-én érkezett a Soproni Járásbíróságra, ezért az alperes álláspontja szerint a korábban hatályos Pp. az alkalmazandó.

Kiemelte, hogy a kirendelt szakértő megfelelő szaktudással bír, a szakvélemény előterjesztésére kompetens személy, aki a rezgések vizsgálatát egy arra alkalmas, megfelelően érzékeny műszerrel végezte. A felperesek nem támasztották alá azon állításukat, hogy a mérés körülményei nem voltak életszerűek.

[28] Az alperes rámutatott, hogy a felperesek szomszédságában élők hasonló épületkárosodást nem tapasztaltak, a fekvőrendőr és a felperesek épülete légvonalban is jelentős távolságban van.

A repedések a felperesek házán a természetes elhasználódásnak és a karbantartás hiányának tudhatók be.

[29] A fellebbezés alaptalan.

[30] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, és megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva utasította el a felperesek kereseti kérelmét.

Az érdemi döntés indokaival a másodfokú bíróság egyetért, azok ismételését mellőzve a fellebbezésben felhozott érvekre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[31] Az elsőfokú bíróság az Ptk. 5:7. §. (1) bekezdés, 5:8.§. (1) és (3) bekezdései, 5:23.§. 6:548.§. (1) bekezdése alapján helytállóan indult ki abból, hogy a kereseti kérelmük megalapozottságához a felpereseknek azt kellett bizonyítaniuk, hogy a sebességcsökkentő berendezés elhelyezése őket szükségtelenül, az meghaladó mértékben zavarja, amely elviselése tőlük elvárható, illetőleg a hanghatás, a rezgés, és a bekövetkezett épületkárok között okozati összefüggés áll fenn.

Ebből az is következik, hogy a sebességcsökkentő berendezés elhelyezésének esetleges szabálytalansága önmagában nem alkalmas sem a szomszédjogi jogsértés, sem pedig a kártérítési felelősség megállapításának a megalapozására. A jelen polgári jogi jogvita tárgyát ugyanis nem annak vizsgálata képezte, hogy a berendezés elhelyezése megfelel-e az ügyi műszaki, illetőleg a forgalomszervezési előírásoknak, hanem az, hogy az alperes által az áthaladó járművek sebességcsökkentése céljából - akár szabályosan, akár szabálytalanul - alkalmazott eszköz által indukált többletrezgések a felperesek terhére szükségtelen zavarást megvalósítanak-e, illetve lakóingatlanuk károsodását eredményezik-e.

[32] Ezen szakkérdés eldöntése céljából lefolytatott szakértői bizonyítás, valamint a felperesek által a szakvéleménnyel szemben támasztott kifogásokra tekintettel kiegészített szakvélemény, és a szakértő személyes meghallgatása eredményeként a törvényszék akként foglalt állást, hogy a felperesek a fenti bizonyítási kötelezettségüknek nem tudtak eleget tenni, nem állapítható meg, hogy az alperes forgalomszervezési intézkedése, annak zaj- és rezgéshatása a felperesek épületének megrepedésében megnyilvánuló, szükségtelen zavarást eredményez.

[33] A felperesek a fellebbezésükben fenntartották a szakvéleménnyel szemben támasztott aggályaikat, állították, hogy az számos okból nem felel meg a rPp. 182. § (3) bekezdésében meghatározott kritériumoknak, az érdemi döntés alapjául nem szolgálhat, ezért új szakértő kirendelését indítványozták.

[34] Az elsőfokú bíróság a felperesek valamennyi kifogását kizárólag szakkérdésnek tekintette, és a szakértő cáfolatként előadott érvei alapján aggálytalannak ítélte a szakvéleményt.

Az ítéltábla azonban úgy foglalt állást, hogy a felperesek kifogásai csak részben tartoznak a szakkérdések körébe, ugyanis a szakértői kompetencia fennálltával, a szakértő függetlenségével, és a vizsgálathoz igénybevett mérőeszköz alkalmazhatóságával kapcsolatosan felhozott aggályokat a bíróságnak – szakértői kompetencia nélkül is - joga, egyben kötelessége is vizsgálni az e körben irányadó, és a felperesek által is felhívott jogszabályi előírások alapján.

[35] Az ítéltábla álláspontja szerint a tartószerkezeti (statikai), a hídszerkezetekre kiterjedő tervezői jogosultsággal rendelkező szakértőtől a rezgéseknek az építményekre gyakorolt hatásainak, azaz a perben felmerült szakkérdéseknek a megválaszolására megfelelő szakértői kompetenciával rendelkezik. A felperesek által hivatkozottakkal szemben nem kizárólag környezetvédelmi- rezgésvédelmi szakértői kompetenciába tartozik ezen

épületszerkezetek rezgésekkel kapcsolatos statikai vizsgálata, azt tartószerkezeti szakértők végzik.

[36] Az ítéltábla a mérőeszköz alkalmasságát, hitelességét megkérdőjelező felperesi kifogást is érdemben vizsgálta és azt alaptalannak ítélte. A mérésügyről szóló 1991.évi XLV.tv. 6. § (1) bekezdése meghatározza a joghatással járó mérés fogalmát, amely kritériumoknak a jelen per elbírálásához szükséges mérés megfelel, azaz joghatással járó mérésnek minősül.

A rendelkezés (2) bekezdése pedig az ennek elvégzésére alkalmas mérőeszközöket határozza meg akként, hogy a joghatással járó mérés a mérési feladat elvégzésére alkalmas hiteles mérőeszközzel, vagy pedig használati etalonnal ellenőrzött mérőeszközzel végezhető el.

A törvény végrehajtásáról szóló 127/1991.Korm. rendelet 5. §-a a használati etalonnal kapcsolatosan akként fogalmaz, hogy ilyenl kell rendszeresen ellenőrizni azokat a joghatással járó mérés elvégzésére használt mérőeszközöknek a pontosságát, amelyeknek a hitelesítése nem kötelező. A (2) bekezdés értelmében pedig a használati etalonnak hatályos hitelesítéssel, vagy kalibrálási bizonyítvánnyal kell rendelkeznie.

Az nem volt vitás a perben, hogy a szakértő által alkalmazott mérőeszköz hitelesítéssel nem rendelkezett, ebből következően azt használati etalonnal kell rendszeresen ellenőrizni.

Az alapszakvélemény (28. szám) 4.oldalán, majd az 58. számú kiegészítő szakvélemény - nem számozott - utolsó előtti oldalán nyilatkozott arról a szakértő, hogy megtörtént a perbeli vizsgálathoz használt mérőeszköznek a hitelesítéssel rendelkező használati etalonhoz való kalibrálása. Előadta, hogy a soproni egyetem faszerkezet vizsgáló laboratóriumában a hitelesített MTS szervohidraulikus berendezés szolgált az összemérés alapjául, és a kalibrálási függvényeket is elkészítette.

A fentiek szerint a szakértő által alkalmazott mérőeszköz a joghatással járó mérés elvégzésére alkalmas volt, ezért a felperesek szakvéleménnyel szembeni aggályai e körben alaptalanok.

[37] Az eljárás szakértő függetlensége, pártatlansága nem kérdőjelezhető meg azon az alapon, hogy a szakértői szemle és vizsgálat során az alperesi közreműködés eredményeként keletkezett gépjárműforgalom hatásait mérte a szakértő. Az alperes által rendelkezésre bocsátott (teher)gépjárművek felhasználása a vizsgálat elvégzését tette lehetővé, de a vizsgálatot végző szakértő érdekeltségének, elfogultságának megalapozására nem alkalmas.

[38] A szakértői díj felszámítása a szakvélemény tartalmi minőségével nincs összefüggésben. Ezért a szakértői díj túlszámlázására vonatkozó felperesi kifogás nem alkalmas a szakértői megállapítások szakmai megalapozottságának a megkérdőjelezésére.

A díjmegállapító végzéssel szemben a felperesek által előterjesztett fellebbezést az ítéltábla jogerősen elbírálta, ez jelen eljárás keretében nyilvánvalóan nem vizsgálható.

[39] A fentieket meghaladó, szakmai tárgyú kifogások megítélése körében az ítéltábla - eljárásjogi indokokra tekintettel - osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

A figyelembe vett rendeleti és szabvány előírások felsorolásának elmaradása, a határértékekre vonatkozó megállapítások hiánya, az MSZ 13018. szabvány alkalmazásának a mellőzése, a műszereknek a használati és műszaki alkalmatlansága, a Geophone SM-24 mérőfej és az oszcilloszkóp alkalmatlansága, vagy a két horizontális rezgés komponens vizsgálatának az elmulasztása, továbbá az időjárási körülmények alkalmatlansága, a mérési vizsgálati pontok egy részének az ingatlanon kívül való elhelyezése, illetőleg az érzékelőnek mezőgazdasági faggyúval való rögzítése, és a mérés lefolytatásának a felperes által részletesen számbavett hibái, beleértve a dokumentálást, az eredmény értékelést, stb., valóban szakkérdésnek minősülnek. Ezen kifogásokra azonban a szakértő a bíróság felhívására nyilatkozott, és ezeket a saját szakmai érvei mentén cáfolta.

A kirendelt igazságügyi szakértőnek a felperesek által felhozottakra adott részletes, logikus válaszát követően azonban a felperesek továbbra is fenntartott, és pusztán szakértő szakértő írásbeli nyilatkozatával igazolni kívánt kifogásai nem voltak alkalmasak az immár kiegészített szakvélemény aggályossá tételére.

szakértő2 környezeti zaj- és rezgésvédelmi szakértő a nyilatkozatait a helyszín ismerete, mérések elvégzése nélkül, pusztán a felperesek által rendelkezésre bocsátott iratok vizsgálata alapján tette meg, az álláspontját nem ellenőrizhető, és részleges információk alapján alakította ki.

A fentiek mellett a perben sem tanúként, sem más minőségben nem kívánt részt venni, a kirendelt igazságügyi szakértővel való együttes meghallgatására, az álláspontok ütköztetésére ez okból nem kerülhetett sor,

Ezen körülmények együttes értékelése alapján az ítéltábla helytállónak ítélte a törvényszék azon álláspontját, hogy a fentiekben felsorolt számos szakmai észrevétel a kirendelt igazságügyi szakértő megállapításainak meggyengítésére alkalmas magánszakvéleménynek, megfelelően alátámasztott szakmai kifogásnak nem tekinthető.

A pusztán felperesek nyilatkozataként értékelhető szakmai észrevételekre pedig a kirendelt szakértő az elsőfokú eljárásban indokolt válaszokat adott, ezért a felperesek által a fellebbezésben ismételt felhozottak nem voltak alkalmasak a kompetenciával rendelkező, kirendelt igazságügyi szakértő megállapításainak az aggályossá tételére.

[40] Mindezek következtében helyesen foglalt állást a törvényszék akként, hogy a dokumentált méréseken és a mérések eredményének kiértékelésén alapuló szakmai megállapításokat rögzítő, kiegészített szakvéleményt aggálytalannak, és ellentmondásmentesnek értékelte, míg a felperesek új szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát pedig elutasította.

[41] A szakvélemény alapulvételével az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a sebességcsökkentő küszöb által indukált rezgés- illetőleg zajtöbblet nem áll okozati

összefüggésben a felperesek ingatlanának károsodásával, ezért a felperesek kereseti kérelmét alappal utasította el.

Az ítéltábla kitér arra, hogy zajméréseket a szakértő nem végzett, azonban személyes meghallgatása során egyértelműen foglalt állást akként, hogy a hanghatás nem alkalmas a perbelihez hasonló típusú repedések kiváltására, ugyanakkor a perben nem volt vitatott, hogy a hatósági mérés a határértéket meghaladó zajhatást nem mutatott ki.

[42] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a rPp. 253.§. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[43] Az eredménytelen fellebbezésre tekintettel a felperesek a rPp.78.§. (1) bekezdésének megfelelően kötelesek megfizetni az alperes javára megállapított – Áfát is tartalmazó - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, amelyet a 32/2003. (VIII.22.) IM.r. 3.§. (5) és (6) bekezdései alapján mérsékléssel állapított meg az ítéltábla.

A feljegyzett fellebbezési illeték a felperesek személyes költségmentességére tekintettel az állam terhén marad. A pártfogó ügyvéd díjával kapcsolatos megállapítás a rPp. 87.§. rendelkezésén alapul.

Győr, 2021. május 27.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

Dr. Mészáros Zsolt

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró